

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru o implementácii smernice Európskeho parlamentu a Rady 1997/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku“

KOM(2006) 514 v konečnom znení

(2007/C 175/07)

Európska komisia sa 21. septembra 2006 rozhodla podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom stanovisko k danej téme.

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu, ktorá bola poverená prípravou prác výboru v danej veci, prijala svoje stanovisko 3. mája 2007. Spravodajcom bol pán J. PEGADO LIZ.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal na svojom 436. plenárnom zasadnutí 30. a 31. mája 2007 (schôdza z 30. mája), 61 hlasmi za, pričom 4 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Zhrnutie

1.1 Komisia predkladaným oznámením o uplatňovaní smernice 1997/7/ES informuje Radu, Európsky parlament a EHSV o výsledkoch transpozície a uplatňovania tejto smernice, okrem toho však otvára aj verejné konzultácie zainteresovaných strán so zámerom zozbierať ich názory. Nenavrhuje však predloženie žiadneho návrhu na jej revíziu až kým nebude ukončené rozsiahlejšie preskúmanie *acquis communautaire* v oblasti práv spotrebiteľa.

1.2 EHSV upozorňuje na oneskorenie tohto oznámenia vzhľadom na lehoty stanovené v smernici, napriek tomu však oceňuje iniciatívu a zdieľa väčšinu pripomienok Komisie. Mnohé z nich už boli spomenuté v stanoviskách výboru, najmä v tých, ktoré sa týkali návrhov smernice o poskytovaní finančných služieb na diaľku. Výbor tiež súhlasí s potrebou zosúladiť systém v tejto oblasti s pravidlami ostatných právnych nástrojov, ktoré boli medziasom zavedené, v niektorých prípadoch bez nevyhnutnej koordinácie a prepojenia.

1.3 EHSV sa však nazdáva, že preskúmanie týchto právnych predpisov, zároveň s revíziou predpisov týkajúcich sa poskytovania finančných služieb na diaľku a určitých aspektov elektronického obchodu, by bolo najlepšie uskutočniť okamžite a nečakať na výsledky prác týkajúcich sa preskúmania *acquis communautaire* v oblasti spotrebiteľských zmlúv, a to s cieľom viac sprístupniť a objasniť súbor rôznorodých právnych predpisov.

1.4 Preto nabáda EHSV Komisiu, aby vypracovala podrobnú analýzu odpovedí, ktoré medziasom obdržala v rámci verejných konzultácií a aby priložila dôveryhodné štatistické údaje o rozsahu a dosahu predaja na diaľku na vnútornom trhu. Vyvrcholením tohto procesu by bolo verejné vypočutie zainteresovaných strán.

1.5 EHSV vyjadruje súhlas s väčšinou návrhov Komisie týkajúcich sa zlepšenia formulácie a štruktúry smernice, ale opäť

potvrdzuje svoj názor, vyjadrený už aj v predchádzajúcich stanoviskách, že cieľ tejto smernice by sa nemal podriaďovať obchodným/profesionálnym vzťahom, a že by bolo veľmi vhodné prehodnotiť jej rozsah s cieľom zosúladiť ho v základných aspektoch s predpismi v oblasti elektronického obchodu.

1.6 EHSV nesúhlasí s Komisiou pri posudzovaní dôsledkov využívania minimálnej doložky, ktorá podľa výboru nie je pôvodom právom kritizovaných ťažkostí pri implementácii tejto smernice. Výbor však neodmieta možnosť priblíženia sa k celkovej harmonizácii prostredníctvom nariadenia za predpokladu, že bude zabezpečená vyššia úroveň ochrany spotrebiteľa.

1.7 S cieľom prispieť k hĺbkovej revízii systému predaja na diaľku, EHSV predkladá celý rad špecifických odporúčaní a nazdáva sa, že by bolo vhodné zvážiť tieto odporúčania v terajšom štádiu vývoja na vnútornom trhu, a to v snahe podporiť bezpečnosť a dôveru spotrebiteľov, zabezpečiť ochranu tohto typu transakcií porovnateľnú s ochranou, ktorú spotrebiteľia právom požiadajú pri uzatváraní a plnení zmlúv na mieste.

1.8 EHSV ďalej vyzdvihuje potrebu prízvukovať efektívne poskytovanie informácií zmluvným stranám, obzvlášť menej informovaným spotrebiteľom, sprevádzanú účinným systémom sankcií za postupy, ktoré porušujú platné právne predpisy.

2. Zhrnutie oznámenia Komisie

2.1 Komisia chce prostredníctvom oznámenia o uplatňovaní smernice 1997/7/ES z 20. mája 1997 (KOM(2006) 514 v konečnom znení z 21.9.2006) informovať Radu, Európsky parlament a Európsky hospodársky a sociálny výbor o spôsobe, akým bola táto smernica transponovaná a uplatnená v období približne 10 rokov od jej publikácie, čím splnila, hoci s oneskorením 6 rokov, ustanovenie článku 15 ods. 4 smernice.

2.2 Komisia spoločne uvádza niektoré problematické situácie pri uplatňovaní smernice (¹), ktoré sú najmä dôsledkom jej formulácie a ťažkosťami pri preklade v niektorých jazykových verziách, čím vysvetľuje príčiny divergencie medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi v dôsledku využitia minimálnej doložky, ako aj jej prípadnú neaktuálnosť pri riešení problematiky nových technológií a foriem marketingu.

2.3 Na záver Komisia prikladá dotazník, ktorý mal byť vyplnený do 21. novembra 2006, s cieľom verejne prekonzultovať so zainteresovanými stranami, a tým potvrdiť alebo vyvrátiť svoje pripomienky, a pripúšťa eventuality realizáciu verejného vypočutia.

2.4 Komisia uznáva, že systém ustanovení má určité chyby koncepcie a spôsobuje ťažkosti pri interpretácii, ktoré majú za následok problémy pri uplatňovaní smernice, napriek tomu však nepovažuje za vhodné predložiť návrh na revíziu smernice, kým sa neuzavrie všeobecnejšia fáza preskúmania *acquis communautaire* v oblasti ochrany spotrebiteľa, aj keď v tomto prípade nebola stanovená žiadna lehota.

2.5 Už v čase vypracovania predkladaného stanoviska mala Komisia k dispozícii 84 odpovedí, ktoré získala pri spomínaných konzultáciách a uverejnila pracovný dokument obsahujúci zhrnutie značnej časti obdržaných odpovedí. V dokumente vyjadrila zámer v krátkom čase doplniť analýzu zostávajúcich odpovedí a pokračovať v hlbkovejšej dôsledkovej štúdii.

3. Hlavné pripomienky EHSV k vyjadreniam Komisie

3.1 Vo všeobecnosti

3.1.1 EHSV pozitívne hodnotí iniciatívu Komisie, avšak vyjadruje poľutovanie nad jej oneskorením vzhľadom na predpokladaný termín (jún 2001) alebo aspoň 4 roky po uplynutí posledného termínu na jej transpozíciu (jún 2004), pretože väčšina otázok, ktoré dnes vyvstávajú už mohla byť vyriešená predtým, čo by bolo zjavne výhodnejšie.

3.1.2 EHSV pripomína, že mnohé z otázok, ktoré teraz predkladá Komisia už výbor kritizoval vo svojich stanoviskách, dokonca ešte počas fázy vypracovania smernice.

Vo svojom stanovisku na tému Návrh smernice Rady o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (²) už EHSV

upozornil na potrebu preveriť niektoré pojmy stanovené v článku 2 smernice, najmä čo sa týka zmlúv spadajúcich do pôsobnosti smernice ako aj samotného pojmu „spotrebiteľ“.

EHSV už na druhej strane vyjadril názor, že Komisia by mala použiť jasnejšiu formuláciu čo sa týka práva na odstúpenie od zmluvy stanoveného v smernici, ktoré by podľa výboru malo byť chápané v kontexte práva na zváženie a nemalo by sa s ním zamieňať. Ďalej by nemalo byť ohrozené právo spotrebiteľa na zrušenie zmluvy vždy v prípade, že nebude splnená alebo budú zistené podvodné postupy.

EHSV tiež upozornil na skutočnosť, že lehota na uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy 7 dní je kratšia ako to stanovujú iné smernice a platná legislatíva v niektorých členských štátoch a odporučil Komisii, aby zjednotila lehoty na uplatnenie tohto práva. Žiadosť EHSV o objasnenie pravidiel v oblasti práva na zváženie už bola okrem iného predložená v stanovisku k návrhu týkajúceho sa poskytovania finančných služieb na diaľku (³).

Kritika na túto tému už dávno odznela aj v mnohých významných špecializovaných publikáciách (⁴).

3.1.3 EHSV vyjadruje svoje prekvapenie nad tým, že Komisia údajne nemá informácie o termíne vstupu do platnosti ustanovení o transpozícii v jednotlivých členských štátoch (⁵) a tiež sa čuduje, že vzhľadom na údajné zistenie niekoľkých nápadných porušení transpozície v niektorých členských štátoch nebolo oznámené začatie konania o porušení voči týmto štátom ani výsledok takejto konania.

3.1.4 EHSV sa na druhej strane nazdáva, že celý postup by viac zodpovedal skutočnému participatívne procesu, ak by verejné konzultácie **predchádzali** oznámeniu, a nie nasledovali až po ňom, čím by sa zabránilo tomu, aby boli mnohé pripomienky a konštatovania Komisie založené len na subjektívnych dojmoch a názoroch (⁶).

Výbor tiež pripomína správu z 10. marca 2000 o sťažnostiach spotrebiteľov v oblasti predaja na diaľku (KOM (2000) 127 v konečnom znení) a odporúča, aby bol uplatnený podobný postup, tentoraz založený na objektívnej analýze všetkých odpovedí z verejných konzultácií. Zároveň by boli aktualizované a porovnané údaje, čím by sa vytvoril objektívny základ pre posúdenie.

(³) Stanovisko EHSV publikované v Ú. v. ES C 169, 16.6.1999, s. 43, ktorého spravodajcom bol Manuel ATAÍDE FERREIRA

(⁴) Pozri okrem iných aj: „La protection des consommateurs acheteurs à distance“ (Ochrana spotrebiteľa pri kúpe na diaľku), zápisnica zo seminára organizovaného centrom CEDOC, ktorú vypracoval Bernd Stauder v roku 1999, medzi najvýznamnejšie patria texty Hansa MICKLITZA, Julesa STUYCKA, Petera ROTTA a Gerainta HOWELLSA (Bruylant, 1999).

(⁵) Belgicko (?), Maďarsko, Lotyšsko, Litva.

(⁶) Pozri napr. článok 3, ods.2 „Komisia ... domnieva sa ...“ a ods. 3 „Komisia je presvedčená ...“.

(¹) Komisia sa výslovne rozhodla vylúčiť z rámca svojich pripomienok a záverov aspekty ako *nevyžiadané zásielky a služby, platba kartou a súdny alebo administratívny proces*.

(²) Stanovisko EHSV publikované v Ú. v. ES C 19, 25.1.1993, s. 111, ktorého spravodajcom bol Roberto BONVICINI.

3.1.5 Za týchto okolností EHSV podporuje návrh Komisie a žiada o usporiadanie verejného vypočutia so všetkými zainteresovanými stranami, ktoré by sa však nerozplynulo v širšej diskusii o *acquis communautaire* v oblasti práv spotrebiteľa, pretože o nej bola len nedávno publikovaná odborná štúdia v objeme zhruba 800 strán ⁽⁷⁾, ako aj zelená kniha Komisie ⁽⁸⁾.

3.1.6 Vzhľadom na formu akou prebiehala práca CFR ⁽⁹⁾ má EHSV pochybnosti o tom, že by bolo výhodné alebo vhodné, aby preskúmanie predkladanej smernice záviselo od ukončenia práce a konzultácií, či od rozhodnutí o celkovom *acquis communautaire* v oblasti práv spotrebiteľa, ktoré by boli včas prijaté. Týka sa to aj poslednej redukovanej verzie prezentovanej Komisiou ⁽¹⁰⁾.

3.1.7 EHSV ďalej odporúča prípadné prehodnotenie právnej povahy nástroja Spoločenstva, ktorý by bol použitý pri budúcom preskúmaní smernice, ak prevládne názor, že je možné splniť podmienky na to, aby sa podstatné zmeny v tejto oblasti uskutočnili prostredníctvom nariadenia, čo by bolo najvýhodnejšie ⁽¹¹⁾. Zachoval by sa tým základný cieľ, čiže opätovné nastolenie rovnováhy a rovnosti strán, tak ako sa to predpokladá pri obchodných transakciách medzi jednotlivými stranami uzavretých na mieste v obchodných priestoroch.

3.2 Konkrétne pripomienky

3.2.1 Komisia k smernici vyjadrila dva druhy pripomienok/komentárov:

⁽⁷⁾ „EC Consumer Law Compendium – Comparative Analysis“ (Prehľad právnych predpisov ES v oblasti práv spotrebiteľa – komparatívna analýza), Prof. Dr. Hans Schulte-Nolke, Dr. Christian Twigg-Flesner a Dr. Martin Ebers, 12. decembra 2006, Univerzita v Bielefelde (pripravené pre Európsku komisiu v rámci zmluvy o poskytovaní služieb č. 17.020100/04/389299: „Annotated Compendium including a comparative analysis of the Community consumer acquis“)

⁽⁸⁾ KOM(2006) 744 v konečnom znení z 8.2.2007, ku ktorej je už vytvorená študijná skupina EHSV na vypracovanie príslušného stanoviska, ktorého spravodajcom bude pán ADAMS.

⁽⁹⁾ Jej potrebu nedávno spochybnil aj niektoré z najlepších odborných publikácií (pozri „The need for a European Contract Law – Empirical and Legal Perspectives“ (Potreba európskeho zmluvného práva – empirické a právne perspektívy), JAN SMITS, Europa Law Publishing, Groningen, 2005).

⁽¹⁰⁾ V skutočnosti bol z 22 právnych nástrojov Spoločenstva, ktoré stanovala Komisia v máji 2003, rozsah v súčasnosti zúžený len na 8 smerníc.

⁽¹¹⁾ Využitie nariadenia by umožnilo vyriešiť rôzne situácie opísané Komisiou, v ktorých smernica o predaji na diaľku nebola transponovaná alebo bola transponovaná nesprávne, napríklad pokiaľ ide o článok 4 ods. 2 o princípe dobrej viery, článok 6 o lehotách na náhradu pri uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy a v prípade vyňatia z práva na odstúpenie od zmluvy. Takéto nariadenie by mohlo konkrétne pokrývať oblasti ako napríklad definícia pojmov, rozsah ich uplatnenia na tovar a osoby a prípadné výnimky, ďalej štruktúru, obsah, rozsah a čas poskytnutia informácií, plnenie a dôsledky práva na odstúpenie od zmluvy, plnenie zmluvy a spôsoby platby ako aj princípy dobrej viery, ktoré sú v obchode obzvlášť relevantné.

a) týkajúce sa jej formulácie/štruktúry,

b) týkajúce sa jej implementácie.

A) Pripomienky k formulácii/štruktúre

3.2.2 Pokiaľ ide o pripomienky k formulácii/štruktúre smernice, EHSV súhlasí s Komisiou v nasledujúcich bodoch:

a) niektoré pojmy a definície by mali byť preskúmané s cieľom spresniť ich význam ⁽¹²⁾;

b) stanovené lehoty a spôsoby poskytovania informácií by mali byť lepšie oznámené, aby sa predišlo rozdielnym interpretáciám;

c) niektoré ustanovenia by mali byť zosúladené so smernicou o nekalých obchodných praktikách ⁽¹³⁾;

d) bolo by potrebné posilniť informovanosť o cenách s prirážkou v oblasti služieb;

e) je nevyhnutné presnejšie charakterizovať, klasifikovať a stanoviť povahu lehoty na odstúpenie od zmluvy (cool down) v jej dvojitej funkcii ako *metódy na ochranu zmluvného zámeru s cieľom zabezpečiť úplný súhlas spotrebiteľa a sankcie za nerešpektovanie formalít, ktoré by mal zabezpečiť dodávateľ, aby splnil povinnosť informovať* ⁽¹⁴⁾, v porovnaní s podobnými, hoci právne odlišnými pojmami v oblasti práva na zváženie (warm up), práva na odstúpenie od zmluvy a práva na zrušenie zmluvy;

f) rovnako je potrebné zjednotiť spomínanú lehotu, čo sa týka spôsobu stanovenia jej dĺžky, dôsledkov, najmä finančných, jej vykonávanie (náhrada, vrátenie, atď.) a škody vzniknuté vyňatím tejto lehoty, či už priamo alebo nepriamo, zo zmlúv a výnimky z pravidiel ⁽¹⁵⁾;

⁽¹²⁾ Napríklad pojmy „organizovaný plán predaja“, „prevádzkovateľ prostriedku komunikácie na diaľku“, „práva na nehnuteľnosti“, najmä tie, ktoré sa týkajú časovo vymedzeného využívania nehnuteľností, „bežný roznášateľ“, „prepravné služby“, vrátane prenájmu dopravných prostriedkov, „špecifické podmienky“, „trvalé médium“, atď.

⁽¹³⁾ Smernica 2005/29/ES z 11. mája 2005, Ú. v. ES L 149, 11.6.2006. Stanovisko EHSV, Ú. v. ES C 108, 30.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Pozri Cristine AMATO, „Per un diritto europeo dei contratti con i consumatori“ (Smerom k európskemu právu v oblasti práv spotrebiteľa), str. 329, Gruffé Editore, Milano, 2003.

⁽¹⁵⁾ Bolo by potrebné pripomenúť, že Rada pri schválení smernice 97/7/ES vydala vyhlásenie, ktorým vyzvala Komisiu, aby preskúmala možnosť zjednotiť spôsob vypočítania lehoty na zváženie existujúcej v smerniciach o ochrane spotrebiteľa.

g) ďalej je potrebné preskúmať najmä vyňatie dražieb berúc do úvahy skutočnosť, že tento výraz má v jednotlivých prekladoch a národných legislatívnych tradíciách právne odlišný význam⁽¹⁶⁾, avšak aj to, že dražby uskutočnené cez internet spôsobujú špecifické problémy, ktoré neboli známe v čase vypracovania smernice⁽¹⁷⁾;

3.2.3 Avšak EHSV nesúhlasí s Komisiou v nasledujúcich bodoch týkajúcich sa:

a) obmedzenia vylúčenia finančných služieb z jedinej smernice o predaji na diaľku⁽¹⁸⁾;

b) adekvátnosti ponechania rozdielu medzi smernicami o predaji na diaľku a smernicou o elektronickom obchode vzhľadom na to, že ich obsah sa čiastočne prelína a že v situáciách, ktoré sú v podstate rovnaké, predkladajú protirečivé riešenia v jednotlivých základných aspektoch ich právneho systému⁽¹⁹⁾. Tento stav možno zdôvodniť jedine tým, že vnútorný pôvod týchto právnych textov nie je rovnaký alebo, že medzi jednotlivými oddeleniami nebola dostatočná koordinácia.

3.2.4 EHSV ďalej odporúča Komisii, aby sa snažila o zjednotenie, sprístupnenie a objasnenie súboru rôznorodých právnych predpisov, ktoré sa týkajú predaja na diaľku a ktoré sú rozptýlené vo viacerých nástrojoch.

B) Pripomienky k implementácii

3.2.5 Pokiaľ ide o implementáciu smernice a o poznatky získané na základe skúseností v niektorých členských štátoch, EHSV môže vyjadriť súhlas a podporiť Komisiu vo väčšine jej pripomienok, nazdáva sa však, že je potrebné vypracovať hlbkovejší prieskum s cieľom poskytnúť celkový, nie len čiastočný, obraz o rozdieloch/nekompatibilitách pri transpozícii/interpretácii smernice vo všetkých členských štátoch.

Preto výbor nalieha na Komisiu, aby následne po analýze odpovedí z dotazníka pristúpila k takémuto prieskumu a informovala o jeho výsledkoch.

⁽¹⁶⁾ Napr. pojem „leilão“ (dražba) v portugalskom právnom poriadku nie právne to isté ako „vente aux enchères“ vo francúzskom právnom poriadku, ani „auction“ v anglosaskom právnom poriadku, či „vendita all'asta“ v talianskom právnom poriadku.

⁽¹⁷⁾ Pozri významný článok Prof. Gerarda SPINDLERA, Universita v Göttingene, „Internet-Auctions versus Consumer Protection: The Case of the Distant Selling Directive“ (Internetové aukcie verzus ochrana spotrebiteľa: Prípady smernice o predaji na diaľku), v German Law Journal, 2005, 06 č. 3 str. 725 a nasl.

⁽¹⁸⁾ Ako to už okrem iného bol o vyjadrené v stanovisku na tému Návrh týkajúci sa poskytovania finančných služieb na diaľku (stanovisko EHSV publikované v Ú. v. ES C 169, 16.6.1999, s. 43), ktorého spravodajcom bol Manuel ATAÍDE FERREIRA. Rovnaké bolo stanovisko Európskeho parlamentu v dvoch čítaniach.

⁽¹⁹⁾ Smernica 2000/31/ES z 8. júna 2000, Ú. v. ES L 178, 17.7.2000. Rovnaký názor už výbor vyjadril v stanovisku k tejto smernici publikovanom v Ú. v. ES C 169, 16.6.1999, s. 36, ktorého spravodajcom bol Harald GLATZ.

Dodáva tiež, že Komisia ešte neposkytla štatistické údaje, ktoré by umožnili zhodnotiť význam predaja na diaľku vzhľadom na spotrebiteľa vo všetkých cezhraničných transakciách ani údaje o objeme tohto typu predaja vzhľadom na transakcie so spotrebiteľmi v každom členskom štáte. Tieto informácie nemožno s potrebnou mierou objektívnosti získať z najnovších údajov Eurobarometra⁽²⁰⁾, sú však nevyhnutné na zváženie kritérií začlenenia a zhodnotenie opodstatnenosti výnimiek stanovených smernicou.

3.2.6 EHSV vyjadruje znepokojenie nad postojom, ktorý zaujala Komisia, keď na jednej strane označuje jednotlivé problémy na úrovni transpozície smernice a na strane druhej vyjadruje pochybnosti týkajúce sa jej významu pre získavanie dôvery spotrebiteľov a zároveň tvrdí, že nevykoná žiadne zmeny ani nezavádza žiadne ráznejšie opatrenia zamerané na riešenie problémov pri transpozícii.

3.2.7 Avšak čo sa týka rozsahu uplatňovania smernice 1997/7/ES, samotná Komisia uznáva, že stanovené výnimky boli v jednotlivých členských štátoch transponované rozdielne a že je potrebné prehodnotiť niektoré z týchto výnimiek. EHSV preto vyzýva Komisiu, aby v tejto oblasti zahájila konkrétnejšie iniciatívy.

3.2.8 Už len pokiaľ ide o využívanie minimálnej doložky, EHSV nesúhlasí s Komisiou v tom, že by všetky situácie, ktoré sama uvádza, boli dôsledkom nesprávneho uplatňovania doložky stanovenej článkom 14.

3.2.8.1 EHSV sa naopak nazdáva, že väčšina objavených odlišností, ktoré sú naozaj reálne, nie je dôsledkom nesprávneho používania minimálnej doložky, ale skôr známych nedostatkov v koncepcii, formulácii a transpozícii/preklade smernice.

3.2.8.2 EHSV sa však nazdáva, že minimálna doložka, ktorá umožňuje členským štátom prekročiť ustanovenia Spoločenstva v smerniciach o minimálnej harmonizácii, a to vždy v súlade so zmluvou, ako to stanovuje článok 153, predstavuje pozitívny nástroj zvýšenej ochrany spotrebiteľa, ktorý umožňuje vziať do úvahy špecifické kultúrne, sociálne a právne črty každého národného systému.

3.2.8.3 EHSV napriek všetkému tvrdí, že pokiaľ je skutočne možné zabezpečiť zvýšený stupeň ochrany spotrebiteľa, mali by byť určité právne inštitúty predmetom celkovej harmonizácie, najlepšie prostredníctvom nariadenia, čo by zaručilo ich jednotnosť. Toto opatrenie by sa malo vzťahovať aj na predkladanú smernicu.

⁽²⁰⁾ Pozri zvláštne vydanie Eurobarometer 252 „Consumer protection in the Internal Market“ (Ochrana spotrebiteľa na vnútornom trhu), september 2006, žiadosť GR SANCO a koordinácia GR COMM. Tieto údaje však poskytujú aspoň niektoré indikácie o všeobecných tendenciách v orientácii spotrebiteľov vzhľadom na kroky Spoločenstva v oblasti vytvárania vnútorného trhu.

C) Vynechané pripomienky

3.2.9 EHSV sa nazdáva, že aj ostatné otázky, ktoré nie sú v oznámení spomenuté, by mali byť pri preskúmaní smernice prehodnotené.

3.2.10 Ide najmä o:

- a) adekvátnosť preskúmania smernice o poskytovaní finančných služieb na diaľku súbežne a zároveň s predkladanou smernicou, čím výbor vyjadruje svoj výslovný nesúhlas so znením oznámenia Komisie zo 6. apríla 2006 (KOM (2006) 161 v konečnom znení);
- b) zachovanie charakteru výlučného používania komunikačných metód na diaľku namiesto prevažného používania (článok 2 ods. 1);
- c) právnu povahu návrhu na rokovanie o zmluve ako výzvy na kúpu a zásadný význam súvisiacich pojmov a charakteristík ako ustanovujúcich prvkov predmetu samotnej kúpno-predajnej zmluvy;
- d) celý systém dôkazného bremena, ktorý smernica neupravuje alebo upravuje nesprávne, presúvajúc kompetenciu na základné princípy práva členských štátov, ktoré upravuje zmluvy so spotrebiteľmi, okrem prípadov, kedy využívajú opačný mechanizmus stanovený v článku 11 ods. 3;
- e) zachovanie vzťahov so spotrebiteľmi – nezávisle od diskusie o úprave ich definície, od ktorej sa odlišujú – ako jediného záberu smernice, keď sa problematika vo všeobecnosti týka určitého typu predaja s určitými charakteristickými vlastnosťami a nie len jeho adresáta, ako to tiež správne stanovuje smernica o elektronickom obchode;
- f) objasnenie významu výrazov „prostriedky komunikácie na diaľku“ a „organizovaný plán predaja na diaľku“ a potreba hĺbkovej analýzy dôvodov pre zachovanie tohto kritéria a dôvodov, ktoré oprávňujú vylúčenie osobitnej ochrany spotrebiteľov uzatvárajúcich zmluvy na diaľku so subjektmi, ktoré využívajú takéto zriedkavé prostriedky;
- g) zachovanie zdanlivo neopodstatnenej výnimky z jej uplatňovania na organizované zájazdy a na časovo vymedzené zmluvy, ako aj na predaj potravinových výrobkov na diaľku;
- h) nezariadenie popredajných služieb a záruk do zoznamu informácií, ktoré majú byť poskytnuté spotrebiteľovi, by malo byť preskúmané v súlade so smernicou o zárukách ⁽²¹⁾;
- i) systém práva na využívanie a zužitkovanie, systém povinnosti ochrany a uschovania a rizika straty alebo zničenia predmetu počas lehoty na odstúpenie od zmluvy a povinnosti jeho prepravy, či už od predávajúceho k spotrebiteľovi alebo naopak, v prípade vrátenia bez ohľadu na dôvody (odstúpenie od zmluvy alebo nevyhovujúci stav/chyba/porucha) v súlade s pravidlami, ktoré stanovila smernica o zárukách;
- j) problematika jazyka zmlúv, ktorú nemožno naďalej ponechať na členské štáty (odôvodnenie 8);
- k) definícia pojmu „pracovný deň“ v práve Spoločenstva, čo je nevyhnutné na jednotný výpočet lehôt, najmä pri cezhraničnom predaji alebo jednoducho stanovenie všetkých lehôt na nasledujúce kalendárne dni;
- l) spôsob oznámenia o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy – bez ohľadu na to, či je potrebný doklad o odoslaní alebo nie – s príslušnými právnymi dôsledkami;
- m) predchádzanie rizikám neplnenia zmluvných záväzkov a pravidiel pri nepresnom alebo neúplnom plnení povinností doručenia tovarov alebo poskytovania služieb ⁽²²⁾;
- n) zachovanie výnimky pre tovary vyrobené podľa špecifických požiadaviek spotrebiteľa;
- o) potreba dôslednejšie vziať do úvahy rastúci fenomén obchodovania cez telefón a mobilný telefón (m-commerce) a zväziť pritom vytvorenie všeobecného systému opt-in na ochranu proti neželaným ponukám;

⁽²¹⁾ Smernica 1999/44/ES z 25. mája 1999, Ú. v. ES L 171, 7.7.1999. EHSV už vo svojom stanovisku na tému Návrh smernice o predaji na diaľku vyjadril názor, že spotrebiteľ by mal dostať informácie o rôznych spôsoboch záruky, najmä v prípade neplnenia alebo neskorého plnenia zmluvy.

⁽²²⁾ EHSV už vyjadril svoj názor na túto problematiku v stanovisku k smernici o predaji na diaľku a upozornil Komisiu na potrebu znovu zabezpečiť finančné záujmy a predchádzať rizikám, ktoré sú dôsledkom neplnenia zmluvy, napríklad prostredníctvom stanovenia pokút. EHSV tiež navrhol, aby podniky v danom odvetví vytvorili záručný fond, ktorý by pokrýval takéto situácie.

- p) odkaz v systéme pravidiel smernice na otázky týkajúce sa falšovania a certifikácie tovarov a ochrany autorských práv a súvisiacich práv, ktoré sú obzvlášť ohrozené pri predaji na diaľku;
- q) rozšírenie povinnosti poskytovať informácie všetkým zainteresovaným stranám so zvláštnym dôrazom na najzraniteľnejšie skupiny spotrebiteľov, ako sú mladiství, starší alebo zdravotne postihnutí spotrebiteľia, podobne ako to už stanovila smernica o nekalých obchodných praktikách;

- r) potreba stanoviť účinný a odradzujúci systém sankcií pre prípad neplnenia povinností určených smernicou.

3.2.11 EHSV sa nazdáva, že je nevyhnutne potrebné adekvátne zvážiť tieto otázky, aby bolo možné dosiahnuť cieľ, ktorý smernica navrhuje v snahe zaručiť rovnakú ochranu spotrebiteľov tovarov a služieb zakúpených na diaľku ako je to zabezpečené pri uzatváraní zmlúv na mieste.

V Bruseli 30. mája 2007.

Predseda

Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Dimitris DIMITRIADIS

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 78/855/EHS o zlúčení a splynutí akciových spoločností a smernica Rady 82/891/EHS o rozdelení akciových spoločností so zreteľom na požiadavku týkajúcu sa správy nezávislého znalca v súvislosti so zlúčením alebo rozdelením“

KOM(2007) 91 v konečnom znení – 2007/0035 (COD)

(2007/C 175/08)

Rada sa 29. marca 2007 rozhodla podľa článku 95 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom stanovisko k danej téme.

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu, poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 3. mája 2007. Samostatnou spravodajkyňou bola pani SÁNCHEZ MIGUEL.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 436. plenárnom zasadnutí 30. a 31. mája 2007 (schôdza z 30. mája 2007) prijal 143 hlasmi za, pričom 26 členovia hlasovali proti a 12 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Úvod

1.1 Návrh, ktorý pripravuje Komisia, na úpravu riadenia fúzií a rozdelení akciových spoločností sa začleňuje do rámca plánu na modernizáciu práva spoločností a na zlepšenie riadenia podnikov v EÚ⁽¹⁾. Tento návrh obsahuje akčný plán, ktorý v krátkodobom, strednodobom i dlhodobom horizonte dopĺňa rozsiahlu úpravu predpisov, ktorá sa netýka len dokončenia vypracovania zostávajúcich návrhov smerníc.

1.2 Zo všeobecnejšieho hľadiska sa okrem toho v Prílohe III akčného programu na znižovanie administratívnej záťaže v Európskej únii⁽²⁾ uvádza desať konkrétnych návrhov „zrýchlených opatrení“, ktorých cieľom je obmedziť počet menších požiadaviek, ktoré nemenia úroveň ochrany právnych predpisov.

Toto je cieľom prejednávaného návrhu, ktorý sa zameriava len na otázku upustenia od znaleckej správy o projektoch fúzií a rozdelení, pokiaľ sa na tom dohodnú „všetci“ akcionári.

1.3 Treba poznamenať, že už smernica 2005/56/ES týkajúca sa cezhraničných fúzií kapitálových spoločností⁽³⁾ v článku 8 ods. 4 spomína možnosť výnimky v súvislosti s povinnosťou vypracovať znaleckú správu o projektoch fúzií, pokiaľ sa na tom dohodnú všetci spoločníci. Podobne posledná úprava smernice 77/91/EHS týkajúca sa zakladania akciových spoločností, ako aj udržiavania a zmeny ich základného imania⁽⁴⁾ uvádza dva nové články, 10 a) a 10 b), na základe ktorých znalecká správa nie je potrebná pri nepeňažných vkladoch, pokiaľ vzniknú také okolnosti, ktoré zaručia skutočnú hodnotu vložených aktív.

⁽¹⁾ Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu: KOM (2003) 284 v konečnom znení.

⁽²⁾ KOM(2007) 23 v konečnom znení.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 310, 25.11.2005, s.1.

⁽⁴⁾ Smernica 2006/68/ES, Ú. v. EÚ L 264, 25.9.2006.